

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 25.07.2013r.

nr. 3658, podpis. M. Poteć

Warszawa, 2013-07-23

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

304/808/O-4/13/IŚ

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

KATEDRA I KANCELARIA MARSZAŁKA NR 1

Nr

5058/OP/15

25. LIP 2013

II

II

Pan Bogdan BORUSEWICZ

MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

SEKRETARIAT

Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 26.07.13r.

nr. 6769, podpis. M. Poteć

Odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora Kazimierza Kleiny, złożone podczas 35. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 20 czerwca br. w sprawie *wykorzystywania urlopów wypoczynkowych i dodatkowych urlopów wypoczynkowych przez żołnierzy zawodowych pełniących służbę w departamentach MON, Sztapie Generalnym WP, inspektoratach i dowództwach Sił Zbrojnych* (BPS/043-35-1467/13), uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Problematyka urlopów żołnierzy zawodowych jest uregulowana przede wszystkim w ustawie z dnia 11 września 2003 r. *o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych* (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593 ze zm.). Zgodnie z art. 61 ust. 1 powołanej ustawy żołnierze zawodowi otrzymują corocznie urlop wypoczynkowy w wymiarze dwudziestu sześciu dni roboczych. Niezależnie od tego, zgodnie z art. 62 wymienionej ustawy, żołnierzom zawodowym przysługują także dodatkowe urlopy wypoczynkowe, aklimatyzacyjne, zdrowotne, okolicznościowe i szkoleniowe, a w myśl art. 65 ust. 1 – urlopy macierzyńskie, ojcowskie i rodzicielskie, na zasadach i w wymiarze określonym w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 74 r. – *Kodeks pracy* (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zm.).

Wymaga podkreślenia, że w razie zbiegu uprawnień do dodatkowych urlopów wypoczynkowych z różnych tytułów żołnierzowi zawodowemu przysługuje tylko jeden urlop w wymiarze najkorzystniejszym, z wyjątkiem dodatkowego urlopu z tytułu szkodliwych dla zdrowia warunków służby, z zastrzeżeniem, że łączny wymiar urlopu wypoczynkowego i dodatkowych urlopów wypoczynkowych w danym roku kalendarzowym nie może przekroczyć pięćdziesięciu dni roboczych.

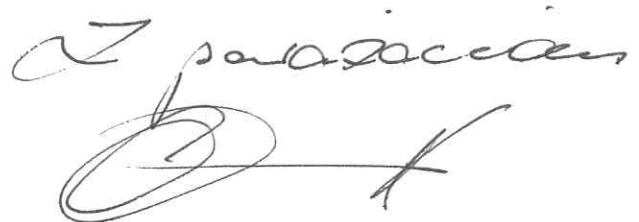
Aktualnie jedną z najważniejszych przyczyn niewykorzystywania przez oficerów przedmiotowych urlopów jest duże obciążenie zadaniami służbowymi, w tym uczestnictwo żołnierzy w misjach poza granicami kraju i powierzanie żołnierzom czasowego pełnienia obowiązków na dodatkowych, wakujących stanowiskach służbowych. Czynnikiem utrudniającym planowe wykorzystywanie urlopów w przeszłości były również zmiany organizacyjne dokonywane w Siłach Zbrojnych RP w latach 2004-2012 r.

Jednocześnie informuję, że tzw. zaległości urlopowe są systematycznie zmniejszane i w obecnym czasie ich skala nie ma charakteru niepokojącego. Przeciwdziałaniu nieuzasadnionemu niewykorzystywaniu urlopów przez żołnierzy zawodowych służą różne dostępne i stosowane mechanizmy oraz instrumenty prawne. Jednym z podstawowych jest instytucja planu urlopów na kolejny rok, wskazana w art. 62 ust. 10 ustawy *o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych*. Przywołany przepis wyznacza generalną zasadę, że dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe, udziela żołnierzowi urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego, przysługującego w danym roku kalendarzowym, na podstawie planu urlopów. Plan taki – zgodnie z § 7 rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 grudnia 2009 r. *w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych* (Dz. U. z 2010 r. Nr 2, poz. 9 ze zm.) – musi być sporządzony w każdej jednostce do dnia 10 grudnia każdego roku.

Ponadto, przepis art. 61 ust. 2 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, a także przepis § 11 ust. 1 wymienionego wyżej rozporządzenia wskazują, iż w sytuacji, w której ważne względy służbowe nie pozwalają na udzielenie żołnierzowi zawodowemu urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w danym roku kalendarzowym, urlopu tego udziela się w ciągu następnego roku kalendarzowego. Dowódcy jednostek mają obowiązek sporządzania (do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego) i przesyłania przełożonym wykazów żołnierzy posiadających niewykorzystane urlopy wypoczynkowe z lat wcześniejszych, w wymiarze powyżej 10 dni, wskazując liczbę niewykorzystanych dni. Zgodnie z art. 61 ust. 3 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych decyzję w sprawie przesunięcia żołnierzowi zawodowemu urlopu wypoczynkowego podejmuje dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe. Dowódca ten jest zobowiązany skierować żołnierza na przesunięty urlop wypoczynkowy, w celu jego wykorzystania najpóźniej w terminie określonym w przywołanych wyżej przepisach.

Niezależnie od powyższego, w ramach działalności bieżącej, na poszczególnych szczeblach dowodzenia prowadzone są analizy stanu realizacji planów urlopów przez żołnierzy i prowadzone są działania zmierzające do wykorzystywania przez nich urlopów z poprzednich lat. Podczas planowania urlopów na bieżący rok zwrócono szczególną uwagę na wykazanie zaległych urlopów wypoczynkowych i zaplanowanie terminów ich wykorzystania. Ponadto, konsekwentnie przestrzega się zasady udzielania w pierwszej kolejności zaległych urlopów wypoczynkowych. Ogranicza się do minimum wyróżnianie urlopami nagrodowymi żołnierzy zawodowych, którzy posiadają zaległe urlopy wypoczynkowe. Przy dokonywaniu zmian na stanowiskach służbowych (ze szczególnym uwzględnieniem wyznaczeń na wyższe stanowiska) jako jedno z kryteriów przyjmuje się stan wykorzystania przez żołnierzy zawodowych zaległych urlopów wypoczynkowych. Także wyznaczenie żołnierza zawodowego do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa realizowane jest wyłącznie po wykorzystaniu przez niego wszystkich zaległych i bieżących urlopów. Jako zasadę przyjęto również kierowanie osób znajdujących się w okresie wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej na zaległe urlopy.

Odnosząc się natomiast do pytania dotyczącego wysokości ekwiwalentów pieniężnych za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe, wypłaconych w ostatnich latach żołnierzom zawodowym zwolnionym z zawodowej służby wojskowej w departamentach Ministerstwa Obrony Narodowej, Sztapie Generalnym WP, dowództwach Rodzajów Sił Zbrojonych, Dowództwie Operacyjnym, Dowództwie Garnizonu Warszawa, Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej i Inspektoracie Wsparcia Sił Zbrojnych, uprzejmie informuję, że wyniosły one odpowiednio: w 2008 r. – 3 745 110 zł, w 2009 r. – 3 744 794 zł, w 2010 r. – 7 463 296 zł, w 2011 r. – 6 038 312 zł, w 2012 r. – 6 116 179 zł.

z up. Czesław MROCZEK

SEKRETARZ STANU

Do wiadomości:

Pan Szymon Jajko

Dyrektor Departamentu Spraw Parlamentarnych KPRM